

CLT/CIH/MCO/2010/PI/144
Paris, 26 Février 2010
Original: English

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

Organisation
des Nations Unies
pour l'éducation,
la science et la culture

Organización
de las Naciones Unidas
para la Educación,
la Ciencia y la Cultura

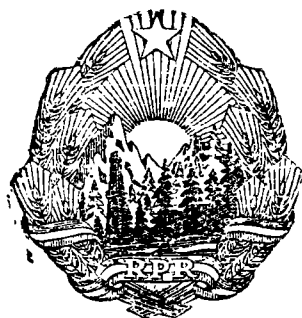
Организация
Объединенных Наций по
вопросам образования,
науки и культуры

منظمة الأمم المتحدة
للتربية والعلم والثقافة

联合国教育、
科学及文化组织

Official Translation of the 1954 Hague Convention for the Protection
of Cultural Property in the Event of Armed Conflict

Romanian

BULETINUL OFICIAL

AL

MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

A REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

Nr. 6

28 ianuarie

1958

ANUL VII

S U M A R :

Pagina

Decret nr. 605, privind ratificarea Convenției pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat și aderarea la Protocolul acestei Convenții, încheiate la Haga, la 14 mai 1954 61—76

DECRET

privind ratificarea Convenției pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat și aderarea la Protocolul acestei Convenții, încheiate la Haga, la 14 mai 1954

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, decretează :

Art. 1. — Se ratifică Convenția pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat, semnată la Haga, la 14 mai 1954.

Art. 2. — Republica Populară Română aderă la Protocolul Convenției pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat, încheiat la Haga, la 14 mai 1954.

Președintele
Prezidiului Marii
Adunări Naționale,
PETRU GROZA

Secretarul
Prezidiului Marii
Adunări Naționale,
AVRAM BUNACIU

București, 26 decembrie 1957.

Nr. 605.

ACT FINAL

Conferința convocată de Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură în vederea elaborării și adoptării unei Convenții pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat, a unui Regulament

de aplicare a Convenției menționate și a unui Protocol relativ la Convenția pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat, s-a ținut la Haga, la invitația Guvernului Olandez, între 21 aprilie și 14 mai 1954, purtându-se discuții pe baza proiectelor acestor documente pregătite de Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

Conferința a adoptat următoarele texte :

Convenția de la Haga pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat și Regulamentul de aplicare a acestei Convenții ;

Protocolul pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat.

Această Convenție, acest Regulament și acest Protocol, ale căror texte au fost redactate în limbile engleză, franceză, rusă și spaniolă sînt anexate la prezentul Act.

Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură va asigura traducerea acestor texte în alte limbi oficiale ale Conferinței generale.

În afară de aceasta, Conferința a adoptat trei rezoluții care sînt de asemenea anexate la prezentul Act.

Drept pentru care, subsemnații, împuterniciți în modul convenit de Guvernele lor, au semnat prezentul Act Final.

Intocmit la Haga la 14 mai 1954 în limbile engleză, franceză, rusă și spaniolă ; originalul și documentele anexate la el urmînd a fi depuse spre păstrare la arhiva Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

CONVENȚIE

pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat

Inaltele Părți Contractante,

Constatând că bunurile culturale au suferit daune grave în cursul ultimelor conflicte și că, în urma dezvoltării tehnicii războiului, sînt din ce în ce mai mult amenințate de distrugere;

Convînse fiind că pagubele aduse bunurilor culturale aparținînd oricărui popor constituie pagube aduse patrimoniului cultural al întregii omeniri, dat fiind că fiecare popor își dă contribuția la cultura mondială;

Considerînd că conservarea patrimoniului cultural prezintă o mare importanță pentru toate popoarele lumii și că este important să se asigure acestui patrimoniu o protecție internațională;

Călăuzite de principiile privind protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat stabilite în Convențiile de la Haga din 1899 și 1907 și în Pactul de la Washington din 15 aprilie 1935;

Considerînd că, pentru a fi eficace, protecția acestor bunuri trebuie organizată în timp de pace prin măsuri atât naționale cît și internaționale;

Hotărîte să ia toate măsurile posibile pentru a proteja bunurile culturale;

Au convenit asupra dispozițiilor ce urmează:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale privind protecția

Articolul 1

Definiția bunurilor culturale

Conform prezentei Convenții, sînt socotite bunuri culturale oricare ar fi originea sau proprietarul lor:

a) bunurile, mobile sau imobile, care prezintă o mare importanță pentru patrimoniul cultural al popoarelor, cum sînt monumente de arhitectură, de artă sau istorice, religioase sau laice, terenuri arheologice, grupurile de construcții care, în ansamblu, prezintă un interes istoric sau artistic, operele de artă, manuscrisele, cărțile și alte obiecte de interes artistic, istoric sau arheologic, precum și colecțiile științifice și colecțiile importante de cărți, arhive sau de reproduceri ale bunurilor definite mai sus;

b) edificiile a căror destinație principală și efectivă este de a conserva sau de a expune bunurile culturale mobile definite la alineatul a), cum sînt muzeele, marile biblioteci, depozitele de arhive, precum și adăposturile destinate să adăpostească, în caz de conflict armat, bunurile culturale mobile definite la alineatul a);

c) centrele în cuprinsul cărora se află un număr considerabil de bunuri culturale, așa cum sînt definite la alineatele a) și b), denumite „centre monumentale”.

Articolul 2

Protecția bunurilor culturale

În sensul prezentei Convenții, protecția bunurilor culturale include ocrotirea și respectul acestor bunuri.

Articolul 3

Ocrotirea bunurilor culturale

Inaltele Părți Contractante se obligă să pregătească încă din timp de pace ocrotirea bunurilor culturale situate pe propriul lor teritoriu împotriva efectelor posibile ale unui conflict armat, luînd măsurile pe care le consideră potrivite.

Articolul 4

Respectarea bunurilor culturale

1. Inaltele Părți Contractante se obligă să respecte bunurile culturale situate atât pe teritoriul lor propriu cît și pe teritoriul altor Inalte Părți Contractante, abținîndu-se de la folosirea acestor bunuri, a dispozitivelor lor de protecție și a împrejurimilor lor imediate în scopuri care ar putea expune aceste bunuri distrugerii sau deteriorării în caz de conflict armat, și abținîndu-se de la orice act ostil împotriva lor.

2. Nu se face derogare de la obligațiile definite la paragraful 1 al prezentului articol decît în cazurile cînd o necesitate militară cere în mod imperios o asemenea derogare.

3. În afară de aceasta, Inaltele Părți Contractante se obligă să prevină și, la nevoie, să oprească orice act de furt, jefuire sau însușire ilegală de bunuri culturale, sub orice formă ar fi practicat, precum și orice act de vandalism împotriva bunurilor menționate. Ele se vor abține de la rechiziționarea bunurilor culturale mobile situate pe teritoriul unei alte Inalte Părți Contractante.

4. Ele se vor abține de la orice măsură de represalii împotriva bunurilor culturale.

5. O Inaltă Parte Contractantă nu se poate elibera de obligațiile stipulate în prezentul articol față de o altă Inaltă Parte Contractantă pe motivul că aceasta din urmă nu a aplicat măsurile de ocrotire prevăzute la articolul 3.

Articolul 5

Ocupația

1. Inaltele Părți Contractante care ocupă total sau parțial teritoriul unei alte Inalte Părți Contractante, sînt obligate să sprijine în măsura posibilului, eforturile autorităților naționale competente ale teritoriului ocupat în scopul asigurării ocrotirii și conservării bunurilor culturale ale acestuia.

2. Dacă este necesară o intervenție urgentă pentru conservarea bunurilor culturale situate pe teritoriul ocupat și păgubite prin operațiuni militare și dacă autoritățile naționale competente nu pot să ia asemenea măsuri, Puterea ocupantă va lua, în limitele posibilului, măsurile de conservare cele mai necesare în strînsă colaborare cu aceste autorități.

3. Orice Înaltă Parte Contractantă, al cărei guvern este considerat ca guvernul lor legitim de către membrii unei mișcări de rezistență, va atrage, dacă îi este posibil, atenția acestor membri asupra obligației de a îndeplini dispozițiile Convenției, care se referă la respectarea bunurilor culturale.

Articolul 6

Semnalizarea bunurilor culturale

Conform dispozițiilor articolului 16, bunurile culturale pot fi prevăzute cu un semn distinctiv de natură să înlesnească identificarea lor

Articolul 7

Măsuri de ordin militar

1. Înaltele Părți Contractante se obligă să introducă încă din timp de pace în regulamentele sau instrucțiunile pentru uzul trupelor lor dispoziții de natură să asigure respectarea prezentei Convenții și să imprime încă din timp de pace personalului forțelor lor armate un spirit de respect față de cultură și bunurile culturale ale tuturor popoarelor.

2. Ele se obligă să pregătească sau să stabilească, încă din timp de pace, în sinul forțelor lor armate, servicii sau un personal specializat, a căror misiune va fi de a veghea la respectarea bunurilor culturale și de a colabora cu autoritățile civile însărcinate cu ocrotirea acestor bunuri.

CAPITOLUL II

Despre protecția specială

Articolul 8

Acordarea protecției speciale

1. Pot fi puse sub protecție specială un număr restrîns de adăposturi destinate să adăpostească bunuri culturale mobile în caz de conflict armat, centre monumentale și alte bunuri culturale imobile de foarte mare importanță, cu condiția :

a) ca ele să se găsească la o distanță suficientă de un mare centru industrial sau de orice alt obiectiv militar important care constituie un punct vulnerabil, ca de exemplu un aerodrom, o stație de radiodifuziune, un sta-

biliment care lucrează pentru apărarea națională, un port sau o gară de cale ferată de o anumită importanță sau o mare cale de comunicație ;

b) să nu fie folosite în scopuri militare.

2. Un adăpost pentru bunurile culturale mobile poate de asemenea să fie pus sub protecție specială, oricare ar fi locul unde este situat, dacă este construit în așa fel încît după toate probabilitățile, bombardamentele nu i-ar putea pricinui pagube.

3. Se consideră că un centru monumental este folosit în scopuri militare atunci cînd el este folosit pentru deplasări de personal sau de material militar, chiar și în tranzit. De asemenea atunci cînd în acest centru monumental se desfășoară activități legate direct de operațiunile militare, de cantonarea personalului militar sau de producția de material de război.

4. Nu se consideră folosire în scopuri militare supravegherea unuia din bunurile culturale enumerate la paragraful 1 de către paznici înarmați care sînt autorizați special în acest scop, sau prezența pe lîngă acest bun cultural a forțelor de poliție însărcinate în mod normal să asigure ordinea publică.

5. Dacă unul din bunurile culturale enumerate la primul paragraf al prezentului articol este situat în apropierea unui obiectiv militar important în sensul acestui paragraf, el va putea totuși să fie pus sub protecție specială dacă Înalta Parte Contractantă care cere aceasta își asumă obligația în caz de conflict armat de a nu folosi obiectivul în chestiune și în deosebi, dacă e vorba de un port, de o gară sau de un aerodrom, de a evita orice trafic prin aceste obiective. În acest caz devierea traficului trebuie organizată încă din timp de pace.

6. Protecția specială se acordă bunurilor culturale prin înscrierea lor în „Registrul Internațional al bunurilor culturale sub protecție specială“. Această înscriere poate fi făcută numai în conformitate cu dispozițiile prezentei Convenții și în condițiile prevăzute în Regulamentul de aplicare.

Articolul 9

Imunitatea bunurilor culturale sub protecție specială

Înaltele Părți Contractante se obligă să asigure imunitatea bunurilor culturale sub protecție specială, abținîndu-se de îndată ce s-a făcut înscrierea în Registrul internațional, de la orice act de ostilitate față de ele și, cu excepția cazurilor prevăzute la paragraful 5 al articolului 8, de la orice utilizare a acestor bunuri sau a împrejurimilor lor în scopuri militare.

Articolul 10**Semnalizare și control**

În cursul unui conflict armat, bunurile culturale sub protecție specială trebuie să fie prevăzute cu semnul distinctiv definit la articolul 16 și să fie supuse unui control cu caracter internațional, așa cum este prevăzut în Regulamentul de aplicare.

Articolul 11**Retragerea imunității**

1. Dacă una din Inaltele Părți Contractante comite o violare a obligațiilor luate pe baza articolului 9 în legătură cu un bun cultural sub protecție specială, Partea adversă este eliberată, atât timp cât această violare se menține, de obligația Ei de a asigura imunitatea bunului în chestiune. Totuși, oricând îi este cu putință, Ea va face în prealabil somația de a se pune capăt acestei violări într-un termen rezonabil.

2. În afară de cazul prevăzut în primul paragraf al acestui articol, imunitatea unui bun cultural sub protecție specială nu poate fi retrasă decât în cazuri excepționale de necesități militare de neînlăturat, și numai atât timp cât asemenea necesități se mențin. Necesitatea poate fi constatată numai de către șeful unei formațiuni egale sau superioare ca importanță unei divizii. În toate cazurile în care împrejurările îngăduie, hotărârea de retragere a imunității va fi notificată Părții adverse cu suficient timp înainte.

3. Partea care retrage imunitatea trebuie să informeze despre aceasta, în timpul cel mai scurt cu putință, în scris și cu arătarea motivelor, pe Comisarul general pentru bunurile culturale prevăzute în Regulamentul de aplicare.

CAPITOLUL III**Despre transporturile de bunuri culturale****Articolul 12****Transportul sub protecție specială**

1. Un transport afectat exclusiv transferului de bunuri culturale, fie în interiorul unui teritoriu, fie cu destinație pentru un alt teritoriu, poate, la cererea Inaltei Părți Contractante interesate, să fie efectuat sub protecție specială, în condițiile prevăzute în Regulamentul de aplicare.

2. Transportul sub protecție specială va avea loc sub supravegherea cu caracter internațional prevăzută în Regulamentul de aplicare și va fi prevăzut cu semnul distinctiv definit în articolul 16.

3. Inaltele Părți Contractante se vor abține de la orice act de ostilitate față de un transport sub protecție specială.

Articolul 13**Transportul în caz de urgență**

1. Dacă una dintre Inaltele Părți Contractante consideră că securitatea anumitor bunuri culturale necesită transferul acestora și că problema este atât de urgentă încât procedura prevăzută la articolul 12 nu poate fi urmată, în deosebi la începutul unui conflict armat, transportul poate fi prevăzut cu semnul distinctiv definit la articolul 16, în caz că n-a făcut obiectul unei cereri de imunitate, în sensul articolului 12 care a fost respinsă. În măsura posibilului, trebuie făcută notificarea despre transport Părților adverse. Un transport îndrumat către teritoriul unei alte țări nu va putea în nici un caz să fie prevăzut cu semnul distinctiv dacă imunitatea nu i-a fost acordată în mod expres.

2. Inaltele Părți Contractante vor lua, în măsura posibilului, precauțiunile necesare pentru ca transporturile prevăzute în primul paragraf al acestui articol și purtând semnul distinctiv să fie ocrotite împotriva unor acte ostile îndreptate împotriva lor.

Articolul 14**Imunitatea de confiscare, de captură și de priză**

1. Se bucură de imunitate de confiscare, captură și priză:

a) bunurile culturale care beneficiază de protecția prevăzută la articolul 12 sau de aceea prevăzută la articolul 13;

b) mijloacele de transport afectate exclusiv transferului acestor bunuri.

2. În prezentul articol nimic nu limitează dreptul de vizită și de control.

CAPITOLUL IV**Despre personal****Articolul 15****Personalul**

Personalul afectat protecției bunurilor culturale trebuie, în măsura în care cerințele securității o permit, să fie respectat în interesul păstrării acestor bunuri, iar dacă acest personal cade în mâinile Părții adverse, va trebui să i se permită continuarea exercitării funcțiilor sale în caz că bunurile culturale de care este răspunzător au căzut de asemenea în mâinile Părții adverse.

CAPITOLUL V

Despre semnul distinctiv

Articolul 16

Semnul Convenției

1. Semnul distinctiv al Convenției constă dintr-un scut, ascuțit jos, împărțit în patru părți cu liniile încrucișate oblic, în culorile albastru și alb (un scut format dintr-un cerc albastru, unul din unghiurile căruia formează vârful scutului și dintr-un triunghi albastru deasupra cercului, ambele delimitând un triunghi albi de fiecare parte).

2. Semnul este folosit izolat sau repetat de trei ori în formație triunghiulară (un semn jos) în condițiile prevăzute la articolul 17.

Articolul 17

Folosirea semnului

1. Semnul distinctiv repetat de trei ori poate fi folosit numai pentru :

- a) bunurile culturale imobile sub protecție specială ,
- b) transporturile de bunuri culturale în condițiile prevăzute la articolele 12 și 13 ;
- c) adăposturile improvizate, în condițiile prevăzute în Regulamentul de aplicare.

2. Semnul distinctiv poate fi folosit izolat numai pentru:

- a) bunuri culturale care nu se află sub protecție specială .
- b) persoanele cărora li s-au încredințat funcțiuni de control conform Regulamentului de aplicare ;
- c) personal afectat protecției bunurilor culturale .
- d) cărțile de identitate menționate în Regulamentul de aplicare.

3. În caz de conflict armat, este interzisă folosirea semnului distinctiv în alte cazuri decât cele menționate în paragrafele precedente ale acestui articol sau folosirea în orice scop a unui semn asemănător semnului distinctiv.

4. Semnul distinctiv nu poate fi aplicat pe un bun cultural imobil fără a i se atașa în același timp o autorizație dată și semnată în modul convenit de către autoritatea competentă a Inaltei Părți Contractante.

CAPITOLUL VI

Despre domeniul de aplicare a Convenției

Articolul 18

Aplicarea Convenției

1. În afară de dispozițiile care trebuie să intre în vigoare încă din timp de pace, Convenția de față se va aplica în caz de război declarat sau în caz de orice alt

conflict armat care ar izbucni între două sau mai multe dintre Inaltele Părți Contractante, chiar dacă starea de război nu a fost recunoscută de către una sau mai multe dintre Ele.

2. Convenția se va aplica de asemenea în toate cazurile de ocupație totală sau parțială a teritoriului uneia din Inaltele Părți Contractante, chiar dacă această ocupație nu întâmpină nici o rezistență militară.

3. Dacă una din Puterile în conflict nu este Parte la prezenta Convenție, Puterile Părți la Convenție vor rămâne totuși angajate prin Convenție în raporturile lor reciproce. Ele vor fi legate de asemenea prin Convenție față de menționata Putere, dacă aceasta a declarat că acceptă prevederile Convenției și atât timp cât ea le aplică

Articolul 19

Conflicte care nu au caracter internațional

1. În caz de conflict armat care nu are caracter internațional și care izbucnește pe teritoriul uneia din Inaltele Părți Contractante, fiecare din Părțile în conflict va fi obligată să aplice cel puțin prevederile prezentei Convenții care se referă la respectarea bunurilor culturale.

2. Părțile în conflict se vor strădui să pună în vigoare pe cale de acorduri speciale toate sau o parte din celelalte prevederi ale Convenției de față.

3. Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură poate oferi serviciile sale Părților în conflict.

4. Aplicarea dispozițiilor de mai sus nu va avea efect asupra statutului juridic al Părților în conflict.

CAPITOLUL VII

Despre aplicarea Convenției

Articolul 20

Regulamentul de aplicare

Procedura de aplicare a prezentei Convenții este definită în Regulamentul de aplicare, care este parte integrantă a acesteia.

Articolul 21

Puterile protectoare

Convenția de față și Regulamentul său de aplicare se aplică cu concursul Puterilor protectoare însărcinate cu ocrotirea intereselor Părților în conflict.

Articolul 22**Procedura de conciliere**

1. Puterile protectoare vor acorda bunele lor oficii în toate cazurile când vor socoti că aceasta este util în interesul apărării bunurilor culturale, în deosebi atunci când există un dezacord între Părțile în conflict cu privire la aplicarea sau interpretarea dispozițiilor prezentei Convenții sau a Regulamentului său de aplicare.

2. În acest scop, fiecare dintre Puterile protectoare poate, în urma invitației unei Părți, a Directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură sau din proprie inițiativă să propună Părților în conflict o consfătuire a reprezentanților lor și, în special, a autorităților însărcinate cu protecția bunurilor culturale, eventual pe un teritoriu neutru ales în mod convenabil. Părțile în conflict sînt obligate să dea urmare propunerilor de consfătuire care le sînt făcute. Puterile protectoare vor propune, spre aprobare de către Părțile în conflict, o personalitate aparținînd unei Puteri neutre, sau prezentată de către Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, care va fi invitată să participe la această consfătuire în calitate de președinte.

Articolul 23**Asistența din partea UNESCO**

1. Inaltele Părți Contractante pot face apel la concursul tehnic al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, în vederea organizării protecției bunurilor lor culturale, sau în legătură cu orice altă problemă decurgînd din aplicarea prezentei Convenții și din Regulamentul ei de aplicare. Organizația va acorda această asistență în limitele programului și posibilităților ei.

2. Organizația este autorizată să facă din propria ei inițiativă propuneri în această privință Inaltelor Părți Contractante.

Articolul 24**Acorduri speciale**

1. Inaltele Părți Contractante pot încheia acorduri speciale în orice chestiune cu privire la care Ele socotesc că are nevoie de o reglementare separată.

2. Nu va putea fi încheiat nici un acord special care să micșoreze protecția asigurată prin prezenta Convenție bunurilor culturale și personalului afectat acestora.

Articolul 25**Difuzarea Convenției**

Inaltele Părți Contractante se obligă să difuzeze cât mai larg posibil, în timp de pace și în timp de conflict armat, textul prezentei Convenții și a Regulamentului ei de aplicare în țările lor respective. Ele se obligă în special să introducă studiul Convenției și Regulamentului în programele de instrucție militară și, dacă e posibil, civilă, în așa fel încît principiile să poată fi cunoscute de întreaga populație și în deosebi de forțele armate și de personalul afectat protecției bunurilor culturale.

Articolul 26**Traduceri și rapoarte**

1. Inaltele Părți Contractante își vor comunica, prin intermediul Directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, traducerile oficiale ale prezentei Convenții și ale Regulamentului ei de aplicare.

2. În afară de aceasta, cel puțin odată la patru ani, Ele vor adresa Directorului general un raport conținînd informațiile pe care le vor socoti utile despre măsurile luate, pregătite sau proiectate de către administrațiile lor respective pentru aplicarea prezentei Convenții și a Regulamentului ei de aplicare.

Articolul 27**Consfătuiri**

1. Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură poate, cu aprobarea Consiliului executiv, să convoace consfătuiri ale reprezentanților Inaltelor Părți Contractante. El este obligat să facă o asemenea convocare dacă aceasta este cerută de cel puțin o cincime dintre Inaltele Părți Contractante.

2. În afară de alte funcțiuni care sînt conferite consfătuirii prin prezenta Convenție sau prin Regulamentul de aplicare, consfătuirea va avea atribuția de a studia problemele relative la aplicarea Convenției și a Regulamentului său de aplicare și de a formula recomandări în această privință.

3. În afară de aceasta, în conformitate cu prevederile articolului 39, consfătuirea poate proceda la revizuirea Convenției sau a Regulamentului ei de aplicare dacă majoritatea Inaltelor Părți Contractante este reprezentată.

*Articolul 28***Sancțiuni**

Inaltele Părți Contractante se obligă ca în cadrul sistemului lor de drept penal, să ia toate măsurile necesare pentru ca persoanele, oricare ar fi cetățenia lor, care au încălcat sau au ordonat încălcarea prezentei Convenții, să fie urmărite și supuse unor sancțiuni penale sau disciplinare.

Dispoziții finale*Articolul 29***Limbile**

1. Prezenta Convenție s-a întocmit în limbile engleză, franceză, rusă și spaniolă, cele patru exemplare având aceeași valabilitate.

2. Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură va asigura traduceri în celelalte limbi oficiale ale Conferinței sale generale.

*Articolul 30***Semnarea**

Prezenta Convenție va purta data de 14 mai 1954 și va rămâne deschisă pînă la data de 31 decembrie 1954 semnării tuturor statelor invitate la Conferința care s-a întrunit la Haga între 21 aprilie 1954 și 14 mai 1954.

*Articolul 31***Ratificarea**

1. Convenția de față va fi supusă ratificării statelor semnatare în conformitate cu procedurile lor constituționale.

2. Instrumentele de ratificare vor fi depuse pe lângă Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

*Articolul 32***Aderarea**

Cu începere de la data intrării în vigoare, Convenția de față va fi deschisă aderării tuturor statelor menționate la articolul 30, care nu au semnat-o, precum și aderării oricărui alt stat invitat să adere la ea de către Consiliul executiv al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură. Aderarea se va face prin

depunerea unui instrument de aderare pe lângă Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

*Articolul 33***Intrarea în vigoare**

1. Prezenta Convenție va intra în vigoare la 3 luni după depunerea a cinci instrumente de ratificare.

2. Ulterior, ea va intra în vigoare, pentru fiecare Inaltă Parte Contractantă, la 3 luni după depunerea instrumentelor de ratificare sau de aderare.

3. În cazurile prevăzute de articolele 18 și 19, ratificările și aderările depuse de către Părțile în conflict înainte sau după începerea ostilităților sau ocupației, vor intra imediat în vigoare. În asemenea cazuri, Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură va face pe calea cea mai rapidă comunicările prevăzute la articolul 38.

*Articolul 34***Aplicarea efectivă**

1. La data intrării în vigoare a Convenției, fiecare din Statele Părți la Convenție va lua, într-un termen de 6 luni, toate măsurile necesare pentru punerea în aplicare a Convenției.

2. Pentru toate Statele care depun instrumentele de ratificare sau aderă după data intrării în vigoare a Convenției, acest termen va fi de asemenea de 6 luni, socotit din ziua depunerii instrumentului de ratificare sau de aderare.

*Articolul 35***Extinderea teritorială a Convenției**

Oricare Inaltă Parte Contractantă va putea, în momentul ratificării sau aderării, sau în orice moment ulterior, să declare printr-o notificare adresată Directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură că prezenta Convenție se va extinde asupra tuturor teritoriilor, sau asupra unui teritoriu oarecare din teritoriile pe care această Parte le reprezintă în relațiile internaționale. Această notificare intră în vigoare după trei luni de la data primirii sale.

Articolul 36**Raportul cu convențiile anterioare**

1. În raporturile dintre Puterile legate prin Convențiile de la Haga privitoare la legile și uzanțele războiului pe uscat (IV) și privitoare la bombardarea prin forțe navale în timp de război (IX), din 29 iulie 1899 sau din 18 octombrie 1907, și care sînt Părți la prezenta Convenție, aceasta din urmă va completa susmenționata Convenție (IX) și Regulamentul anexat la suszisa Convenție (IV) și va înlocui semnul descris în articolul 5 al susamintitei Convenții (IX) prin semnul descris la articolul 16 al prezentei Convenții pentru cazurile în care aceasta și Regulamentul ei de aplicare prevăd folosirea acestui semn distinctiv.

● În raporturile dintre Puterile legate prin Pactul de la Washington din 15 aprilie 1935 pentru protecția instituțiilor artistice și științifice și a monumentelor istorice (Pactul Roerich) și care sînt Parte la prezenta Convenție, aceasta din urmă va completa Pactul Roerich și va înlocui drapelul distinctiv definit la articolul III din Pact prin semnul definit la articolul 16 al prezentei Convenții pentru cazurile în care aceasta și Regulamentul ei de aplicare prevăd folosirea acestui semn distinctiv.

Articolul 37**Denunțarea**

1. Fiecare din Inaltele Părți Contractante va putea denunța prezenta Convenție în numele său propriu și în numele oricărui teritoriu pe care-l reprezintă în relațiile internaționale.

2. Denunțarea se va notifica printr-un instrument scris care se va depune pe lângă Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

3. Denunțarea își va produce efectul la un an după primirea instrumentului de denunțare. Totuși, dacă în momentul expirării acestui an, Partea care denunță se găsește implicată într-un conflict armat, efectul denunțării se suspendă pînă la terminarea ostilităților și în orice caz atît timp cît operațiile de repatriere a bunurilor culturale nu vor fi terminate.

Articolul 38**Notificările**

Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură va informa Statele vizate la articolele 30 și 32, precum și Organizația Na-

țiunilor Unite, despre depunerea tuturor instrumentelor de ratificare, de aderare sau de acceptare menționate la articolele 31, 32 și 39, precum și despre notificările și denunțările prevăzute respectiv la articolele 35, 37 și 39.

Articolul 39**Revizuirea Convenției și a Regulamentului ei de aplicare**

1. Fiecare din Inaltele Părți Contractante poate să propună amendamente la prezenta Convenție sau la Regulamentul ei de aplicare. Orice amendament astfel propus va fi comunicat Directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, care va transmite textul lui tuturor Inaltelei Părți Contractante, cărora le va cere în același timp să comunice în termen de patru luni :

a) dacă doresc să fie convocată o conferință pentru a studia amendamentul propus ;

b) sau dacă sînt de părere să accepte amendamentul propus fără întrunirea unei conferințe ;

c) sau dacă sînt de părere să respingă amendamentul propus fără să se convoace o conferință.

2. Directorul general va transmite tuturor Inaltelei Părți Contractante răspunsurile primite în aplicarea primului paragraf al acestui articol.

3. Dacă toate Inaltele Părți Contractante, care în termenul prevăzut, au comunicat părerile lor Directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură conform alineatului b) al paragrafului 1 al prezentului articol, vor informa pe Directorul general că sînt de părere să adopte amendamentul fără întrunirea unei conferințe, Directorul general va notifica hotărîrea lor conform articolului 38. Amendamentul va intra în vigoare față de toate Inaltele Părți Contractante, după 90 de zile de la această notificare.

4. Directorul general va convoca o conferință a Inaltelei Părți Contractante în vederea studierii amendamentului propus, dacă convocarea conferinței este cerută de mai mult de o treime dintre Inaltele Părți Contractante.

5. Acele amendamente la Convenție sau la Regulamentul ei de aplicare, care au fost supuse procedurii prevăzute în paragraful precedent, vor intra în vigoare numai după ce au fost adoptate în unanimitate de către Inaltele Părți Contractante reprezentate la conferință și după ce au fost acceptate de către fiecare din Inaltele Părți Contractante.

6. Acceptarea de către Inaltele Părți Contractante a amendamentelor la Convenție sau la Regulamentul ei de aplicare, care au fost adoptate de către conferința menționată la paragrafele 4 și 5 se va face prin depunerea unui instrument formal pe lângă Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

7. După intrarea în vigoare a amendamentelor la prezenta Convenție sau la Regulamentul ei de aplicare, numai textul astfel modificat al Convenției sau al Regulamentului ei de aplicare va rămâne deschis pentru ratificare sau aderare.

Articolul 40

Inregistrarea

În conformitate cu articolul 102 al Cartei Națiunilor Unite, prezenta Convenție va fi înregistrată la Secretariatul Națiunilor Unite, la cererea Directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

Drept pentru care subsemnații împuterniciți în modul avenit, au semnat prezenta Convenție.

Făcută la Haga, la 14 mai 1954, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură și din care vor fi remise copii certificate conform, tuturor statelor menționate la articolele 30 și 32, precum și Organizației Națiunilor Unite.

REGULAMENT DE APLICARE

a Convenției pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat

CAPITOLUL I

Despre control

Articolul 1

Listă internațională de personalități

Din momentul intrării în vigoare a Convenției, Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură va întocmi o listă internațională a tuturor personalităților desemnate de către Inaltele Părți Contractante ca fiind apte să îndeplinească funcțiile de Comisar general pentru bunurile culturale. Această listă va fi supusă unor revizuirii periodice la ini-

țiativa Directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, pe baza cererilor formulate de către Inaltele Părți Contractante.

Articolul 2

Organizarea controlului

De îndată ce una din Inaltele Părți Contractante este angajată într-un conflict armat la care se aplică articolul 18 al Convenției :

a) Ea va numi un reprezentant pentru bunurile culturale situate pe teritoriul ei; dacă Ea ocupă un alt teritoriu, Ea trebuie să numească un reprezentant special pentru bunurile culturale ce se află acolo ;

b) Puterea protectoare a fiecăreia dintre Părțile adverse ale acestei Inalte Părți Contractante va numi delegați pe lângă aceasta din urmă în conformitate cu articolul 3 de mai jos ;

c) Pe lângă această Inaltă Parte Contractantă va fi numit un Comisar general pentru bunurile culturale conform articolului 4 de mai jos.

Articolul 3

Desemnarea delegaților Puterilor protectoare

Puterea protectoare își desemnează delegații dintre membrii personalului său diplomatic sau consular sau, cu asentimentul Părții pe lângă care își vor exercita funcțiunea, dintre alte persoane.

Articolul 4

Desemnarea Comisarului general

1. Comisarul general pentru bunurile culturale este ales de comun acord din lista internațională de personalități, de către Partea pe lângă care își va exercita misiunea și de către Puterile protectoare ale Părților adverse.

2. Dacă Părțile nu ajung la un acord asupra acestui punct într-un termen de trei săptămâni de la începerea tratativelor ele vor cere Președintelui Curții Internaționale de Justiție să desemneze pe Comisarul general, care nu va intra în funcțiune decât după ce va fi obținut agreementul Părții pe lângă care urmează să-și exercite misiunea.

Articolul 5

Atribuțiile delegaților

Delegații Puterilor protectoare constată violările Convenției, anchetează, cu consimțământul Părții pe lângă care își exercită misiunea, împrejurările în care s-au pro-

duc aceste violări, fac demersuri locale pentru a face să înceteze aceste violări și, în caz de nevoie, sezisează despre ele pe Comisarul general. Ei informează pe Comisarul general despre activitatea lor.

Articolul 6

Atribuțiile Comisarului general

1. Comisarul general pentru bunurile culturale tratează cu reprezentantul Părții pe lângă care își exercită misiunea și cu delegații interesați, chestiunile despre care este sezizat cu privire la aplicarea Convenției.

2. El poate să ia hotărâri și să facă numiri în cazurile prevăzute în prezentul Regulament.

3. Cu acordul Părții pe lângă care își exercită misiunea, el are dreptul să ordone o anchetă sau s-o conducă însuși.

4. El întreprinde pe lângă Părțile în conflict sau pe lângă Puterile lor protectoare, toate demersurile pe care le consideră utile pentru aplicarea Convenției.

5. El întocmește rapoartele necesare referitor la aplicarea Convenției și le comunică Părților interesate, precum și Puterilor lor protectoare. El remite copii de pe aceste rapoarte Directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, care va putea utiliza numai datele lor tehnice.

6. Când nu există o Putere protectoare, Comisarul general exercită funcțiunile atribuite Puterii protectoare prin articolele 21 și 22 ale Convenției.

Articolul 7

Inspectori și experți

1. Ori de câte ori Comisarul general pentru bunurile culturale, la cererea delegațiilor interesați sau după consultare cu aceștia, va considera necesar, el va propune aprobării Părții pe lângă care își exercită misiunea o persoană în calitate de inspector pentru bunurile culturale însărcinat cu o misiune determinată. Inspectorul este răspunzător numai față de Comisarul general.

2. Comisarul general, delegații și inspectorii, pot să recurgă la serviciile experților, care vor fi de asemenea propuși aprobării Părții menționate în paragraful precedent.

Articolul 8

Exercitarea misiunii de control

1. Comisarii generali pentru bunurile culturale, delegații Puterilor protectoare, inspectorii și experții nu pot depăși în niciun caz limitele misiunii lor. În deosebi ei

trebuie să țină seama de necesitățile de securitate ale Inaltei Părți Contractante pe lângă care își exercită misiunea și să aibă în vedere în toate împrejurările cerințele situației militare despre care li se va comunica de către această Inaltă Parte Contractantă.

Articolul 9

Substituirea Puterilor protectoare

Dacă o parte în conflict nu beneficiază sau nu mai beneficiază de activitatea unei Puteri protectoare, poate fi solicitat un Stat neutru să-și asume funcțiunile de Putere protectoare în vederea desemnării unui Comisar general pentru bunurile culturale conform procedurii prevăzute la articolul 4 de mai sus. Comisarul general astfel desemnat, în caz de nevoie, va putea încredința unor inspectori funcțiunile de delegați ai Puterilor protectoare determinate prin Regulamentul de față.

Articolul 10

Cheltuieli

Remunerarea și cheltuielile Comisarului general pentru bunurile culturale, ale inspectorilor și experților, sînt în sarcina Părții pe lângă care ei își exercită misiunea; remunerarea și cheltuielile delegaților Puterilor protectoare va face obiectul unui acord între aceste Puteri și Statele ale căror interese le ocrotesc.

CAPITOLUL II

Despre protecția specială

Articolul 11

Adăposturi improvizate

1. Dacă o Inaltă Parte Contractantă, în cursul unui conflict armat, este obligată de împrejurări neprevăzute să amenajeze un adăpost improvizat și dacă ea dorește ca acest adăpost să fie pus sub protecție specială, ea va comunica aceasta de îndată Comisarului general care își exercită misiunea pe lângă ea.

2. Dacă Comisarul general este de părere că împrejurările și importanța bunurilor culturale adăpostite în acest adăpost improvizat îndreptățesc o asemenea măsură, el poate autoriza Inalta Parte Contractantă să aplice acestui adăpost semnul distinctiv definit la articolul 16 al Convenției. El comunică fără întârziere hotărîrea sa delegațiilor interesați ai Puterilor protectoare,

fiecare dintre acești delegați avînd puterea să ordoneze într-un termen de 30 de zile retragerea imediată a sem-nului.

3. De îndată ce acești delegați își vor fi comunicat acordul lor, sau dacă termenul de 30 de zile s-a scurs fără ca vreunul din delegații interesați să fi făcut opoziție, și dacă adăpostul improvizat îndeplinește, după părerea Comisarului general, condițiile prevăzute la articolul 8 al Convenției, Comisarul general va cere Directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură înscrierea adăpostului în Registrul bunurilor culturale sub protecție specială.

Articolul 12

Registrul internațional al bunurilor culturale sub protecție specială

1. Se instituie un „Registru internațional al bunurilor culturale sub protecție specială“.

2. Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură va ține acest Registru, va remite copii de pe el Secretarului general al Organizației Națiunilor Unite precum și Inaltele Părți Contractante.

3. Registrul va fi împărțit în capitole, câte unul pe numele fiecărei Inalte Părți Contractante. Fiecare capitol va fi subîmpărțit în 3 paragrafe intitulate respectiv: adăposturi, centre monumentale, alte bunuri culturale mobile. Directorul general hotărăște datele ce vor figura în fiecare capitol.

Articolul 13

Cererile de înregistrare

1. Fiecare dintre Inaltele Părți Contractante va putea adresa Directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură cereri de înscriere în Registru a anumitor adăposturi, centre monumentale sau altor bunuri culturale imobile situate pe teritoriul ei. În această cerere Ea comunică indicații despre amplasamentul bunurilor și certificarea că bunurile îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 8 din Convenție.

2. În caz de ocupație, Puterea ocupantă va avea dreptul să facă cereri de înregistrare.

3. Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură va trimite neîntîrziat copia cererilor de înregistrare fiecăreia dintre Inaltele Părți Contractante.

Articolul 14

Opoziția

1. Fiecare dintre Inaltele Părți Contractante poate face opoziție înregistrării unui bun cultural, printr-o scrisoare adresată Directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură. Această scrisoare trebuie să fie primită de către el în termen de 4 luni socotit din ziua cînd a expediat copia cererii de înregistrare.

2. O astfel de opoziție trebuie să fie motivată. Singurele motive admisibile pot fi:

a) că bunul nu este un bun cultural;

b) că nu sînt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 8 al Convenției.

3. Directorul general va trimite fără întîrziere copia scrisorii de opoziție Inaltele Părți Contractante. El va lua la nevoie avizul Comitetului internațional pentru monumente, așezări de interes artistic și istoric și săpături arheologice, și în afară de aceasta, dacă consideră necesar, avizul ori cărui alt organism sau personalitate calificată.

4. Directorul general sau Inalta Parte Contractantă care a cerut înscrierea poate face demersurile pe care le consideră necesare pe lângă Inaltele Părți Contractante care au formulat opoziția, pentru ca aceasta să fie retrasă.

5. Dacă o Inaltă Parte Contractantă, care a făcut în timp de pace cererea de înregistrare a unui bun cultural, devine participantă la un conflict armat înainte ca înregistrarea să fi fost făcută, bunul cultural despre care este vorba va fi înregistrat de îndată de către Directorul general, cu titlu provizoriu, în așteptarea confirmării, reînregistrării sau anulării oricărei opoziții care poate, sau putea fi formulată.

6. Dacă în termen de 6 luni de la data cînd a primit scrisoarea de opoziție, Directorul general nu primește din partea Inaltei Părți Contractante care a formulat opoziția comunicarea că a renunțat la ea, Inalta Parte Contractantă care a făcut cererea de înregistrare poate recurge la procedura de arbitraj prevăzută la paragraful următor.

7. Cererea de arbitraj trebuie formulată cel mai tîrziu într-un an de la data la care Directorul general a primit scrisoarea de opoziție. Fiecare dintre Părțile în litigiu desemnează un arbitru. În cazul cînd o cerere de înregistrare a făcut obiectul mai multor opoziții, Inaltele

Părți Contractante care au formulat opoziția vor desemna în comun un arbitru. Cei doi arbitri aleg un supra-arbitru din lista internațională prevăzută la articolul 1 al prezentului Regulament; dacă ei nu se pot înțelege pentru a face această alegere, vor cere Președintelui Curții Internaționale de Justiție să numească un supra-arbitru, care nu va trebui neapărat să fie ales din lista internațională. Tribunalul arbitral astfel alcătuit își fixează propria procedură, hotărârile sale vor fi fără apel.

8. Fiecare dintre Inaltele Părți Contractante poate să declare, atunci când se ivește o controversă în care ea este parte, că nu dorește să aplice procedura arbitrală prevăzută la paragraful precedent. În acest caz opoziția la o cerere de înregistrare este supusă de către Directorul general Inaltelor Părți Contractante. Opoziția este confirmată numai dacă Inaltele Părți Contractante hotărăsc confirmarea cu o majoritate de două treimi dintre votanți. Votul va fi dat prin corespondență, în afară de cazul că Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură va socoti necesară convocarea unei consfătuiri, în virtutea împuternicirilor care li sînt conferite prin articolul 27 al Convenției, și ar proceda la o asemenea convocare. Dacă Directorul general hotărăște votarea prin corespondență, el va invita Inaltele Părți Contractante să-i transmită votul lor în plic sigilat într-un termen de 6 luni din ziua în care invitația respectivă le-a fost adresată.

Articolul 15

Inregistrarea

1. Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură va dispune înscrierea în registru, sub un număr de ordine, a oricărui bun cultural pentru care s-a făcut o cerere de înregistrare, dacă această cerere nu a făcut obiectul unei opoziții în termenul prevăzut de paragraful 1 al articolului 14.

2. În caz că a fost formulată o opoziție, și cu excepția celor prevăzute de paragraful 5 al articolului 14, Directorul general va proceda la înscrierea în Registru, a bunului numai dacă opoziția a fost retrasă sau nu a fost confirmată în urma procedurii prevăzute de paragraful 7 al articolului 14 sau a procedurii prevăzute de paragraful 8 al aceluiași articol.

3. În cazurile prevăzute de paragraful 3 al articolului 11, Directorul general procedează la înscrierea în Registru la cererea Comisarului general pentru bunurile culturale.

4. Directorul general trimite fără întârziere Secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, Inaltelor Părți Contractante și, la cererea Părții care a făcut cererea de înregistrare, tuturor celorlalte State menționate la articolele 30 și 32 ale Convenției, o copie certificată a fiecărei cereri de înscriere în Registru. Înscrierea devine efectivă la 30 de zile după această trimitere.

Articolul 16

Radierea

1. Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură va radia înregistrarea unui bun cultural:

a) la cererea Inaltei Părți Contractante pe al cărei teritoriu se găsește bunul;

b) dacă Inalta Parte Contractantă care a cerut înregistrarea a denunțat Convenția și dacă această denunțare a intrat în vigoare;

c) în cazul prevăzut de paragraful 5 al articolului 14, când o opoziție a fost confirmată pe baza procedurii prevăzute de paragraful 7 al articolului 14 sau a procedurii prevăzute de paragraful 8 al aceluiași articol.

2. Directorul general trimite fără întârziere Secretarului general al Organizației Națiunilor Unite și tuturor Statelor care au primit copia înregistrării o copie certificată a oricărei radieri din Registru. Radierea intră în vigoare după 30 zile de la această trimitere.

CAPITOLUL III

Despre transporturile de bunuri culturale

Articolul 17

Procedura de obținere a imunității

1. Cererea prevăzută de paragraful 1 al articolului 12 al Convenției va fi adresată Comisarului general pentru bunurile culturale. Ea va trebui să cuprindă motivele care au generat-o și să specifice numărul aproximativ al bunurilor culturale de transferat, importanța lor, locul unde se află, locul unde se prevede să fie mutate, mijloacele de transport, ruta de urmat, data prevăzută pentru transport și orice altă informație utilă.

2. Dacă Comisarul general, după ce a luat avizele pe care le consideră necesare, consideră că transferul este justificat, el va consulta pe delegații interesați ai Puterilor protectoare asupra modului de transport. În urma

acestei consultări el va informa despre transport. Părțile în conflict interesate, anexînd notificării toate informațiile utile.

3. Comisarul general va desemna unul sau mai mulți inspectori, care se vor încredința că transportul conține numai bunurile indicate în cerere, că el este efectuat în conformitate cu modalitățile aprobate și că este prevăzut cu semnul distinctiv; acest, sau acești inspectori vor însoți transportul pînă la locul de destinație.

Articolul 18

Transportul în străinătate

Dacă transportul sub protecție specială se face către teritoriul unei alte țări, el va fi supus nu numai prevederilor articolului 12 al Convenției și articolului 17 al Regulamentului de față, dar și dispozițiilor de mai jos:

a) atît timp cît bunurile culturale se află pe teritoriul unui alt stat, acesta va fi depozitarul lor. El va asigura acestor bunuri o îngrijire cel puțin egală celeia pe care o dă propriilor sale bunuri culturale de importanță similară;

b) statul depozitar va înapoia aceste bunuri numai după încetarea conflictului; înapoierea va avea loc într-un termen de 6 luni de la data cînd a fost cerută;

c) în timpul transporturilor succesive și în timpul aflării lor pe teritoriul unui alt stat, bunurile culturale vor fi la adăpost de orice măsură de confiscare, nici depunătorul și nici depozitarul neputînd dispune de ele. Totuși, dacă securitatea bunurilor o va cere, depozitarul putea, cu consimțămîntul depunătorului, să dispună transportarea bunurilor într-o terță țară, în condițiile prevăzute în articolul de față;

d) cererea de punere sub protecție specială trebuie să menționeze că Statul spre al cărui teritoriu se va face transportul acceptă dispozițiile prezentului articol.

Articolul 19

Teritoriul ocupat

Dacă o Inaltă Parte Contractantă care ocupă teritoriul unei alte Inalte Părți Contractante transportă bunuri culturale la un adăpost situat într-un alt punct al acestui teritoriu fără să poată îndeplini procedura prevăzută de articolul 17 din Regulament, transportul în chestiune nu va fi considerat ca o însușire ilegală în sensul articolului

4 al Convenției, dacă Comisarul general pentru bunurile culturale certifică în scris, după ce a consultat personalul normal de protecție, că împrejurările au făcut necesar acest transport.

CAPITOLUL IV

Despre semnul distinctiv

Articolul 20

Aplicarea semnului

1. Locul de așezare a semnului distinctiv și gradul său de vizibilitate sînt lăsate la aprecierea autorităților competente ale fiecărei Inalte Părți Contractante. Semnul poate figura pe drapele sau pe banderole de mină. El va putea fi pictat pe un obiect sau va putea să figureze pe el în orice altă formă potrivită.

2. Totuși, în timpul unui conflict armat, în cazurile prevăzute la articolele 12 și 13 din Convenție și fără a exclude posibilitatea altor mijloace de semnalizare mai complete, semnul va trebui să fie aplicat pe transporturi în așa fel încît ziua să fie bine vizibil din aer și de pe pămînt.

Semnul va trebui să fie bine vizibil de pe pămînt:

a) la distanțe regulate, suficiente pentru a delimita în mod clar perimetrul unui centru monumental sub protecție specială;

b) la intrarea altor bunuri culturale imobile sub protecție specială.

Articolul 21

Identificarea persoanelor

1. Persoanele menționate la articolul 17 al Convenției, paragraful 2, alineatele b) și c) pot să poarte o banderolă de mină prevăzută cu semnul distinctiv, eliberată de autoritățile competente și purtînd ștampila acestora.

2. Ele vor purta asupra lor o carte de identitate specială prevăzută cu semnul distinctiv. Această carte de identitate va menționa cel puțin numele și pronumele, data nașterii, titlul sau gradul și calitatea deținătorului ei. Cartea de identitate va fi prevăzută cu fotografia titularului și va purta de asemenea fie semnătura sa, fie amprentele sale digitale, sau ambele împreună. Ea va purta timbrul sec al autorităților competente.

3. Fiecare Inaltă Parte Contractantă își va întocmi modelul de carte de identitate, inspirîndu-se după modelul

care figurează cu titlul de exemplu în anexă la prezentul Regulament. Înaltele Părți Contractante își vor comunica modelul adoptat. Fiecare carte de identitate va fi întocmită, pe cât posibil, în cel puțin două exemplare, dintre care unul va fi păstrat de Puterea care a eliberat-o.

4. Persoanele menționate mai sus nu pot fi private fără un motiv legitim nici de cartea lor de identitate nici de dreptul de a purta banderoia.

Pe față

CARTE DE IDENTITATE	
pentru personalul afectat protecției bunurilor culturale	
Numele
Prenumele
Data nașterii
Titlul sau gradul
Calitatea
este titularul prezentei cărți de identitate în baza Convenției de la Haga din 14 mai 1954 pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat.	
Data întocmirii cărții	Numărul cărții
.....

Pe verso

.....		Semnătura sau amprentele digitale sau ambele
Fotografia deținătorului		
Ștampila și autorității emitoare		
Talia	Ochii	Părul
Alte semne distinctive		
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

PROTOCOL

Înaltele Părți Contractante au convenit asupra următoarelor:

I

1. Fiecare Înaltă Parte Contractantă se obligă să împiedice exportul bunurilor culturale de pe un teritoriu ocupat de Ea în caz de conflict armat, aceste bunuri culturale fiind definite la articolul 1 al Convenției pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat, semnată la Haga la 14 mai 1954.

2. Fiecare Înaltă Parte Contractantă se obligă să primească în custodie bunurile culturale importate pe teritoriul său și provenind direct sau indirect de pe un teritoriu ocupat. Aceasta se va face sau automat în momentul importului, sau, dacă nu s-a făcut atunci, se va face la cererea autorităților teritoriului ocupat.

3. Fiecare Înaltă Parte Contractantă se obligă să predea, la încheierea ostilităților, autorităților competente ale teritoriului pe care-l ocupase anterior, bunurile culturale ce se găsesc pe teritoriul Ei, în caz că aceste bunuri au fost exportate contrar principiului stabilit la paragraful 1. Aceste bunuri nu vor putea fi reținute în nici un caz cu titlu de reparații de război.

4. Înalta Parte Contractantă care a avut obligația să împiedice exportul bunurilor culturale de pe teritoriul ocupat de Ea, va trebui să îndemneze pe deținătorii de bună credință ai bunurilor culturale care vor trebui să fie restituite conform paragrafului precedent.

II

5. Bunurile culturale provenind de pe teritoriul uneia dintre Înaltele Părți Contractante și care au fost depuse de Ea pe teritoriul unei alte Înalte Părți Contractante în vederea protecției lor împotriva pericolelor unui conflict armat, la încheierea ostilităților, vor fi restituite de către aceasta din urmă, autorităților competente ale teritoriului de proveniență

III

6. Prezentul Protocol va purta data de 14 mai 1954 și până la data de 31 decembrie 1954 va rămâne deschis semnării tuturor statelor invitate la Conferința care s-a întrunit la Haga între 21 aprilie 1954 și 14 mai 1954.

7. a) Prezentul Protocol va fi supus ratificării statelor semnatare conform procedurilor lor constituționale.

5) Instrumentele de ratificare se vor depune pe lângă Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

8. Cu începere din ziua intrării sale în vigoare, prezentul Protocol va fi deschis aderării tuturor statelor menționate la paragraful 6, nesemnțate, precum și oricărui alt stat invitat să adere de către Consiliul executiv al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură. Aderarea se va face prin depunerea unui instrument de aderare pe lângă Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

9. Statele menționate la paragrafele 6 și 8 vor putea, în momentul semnării, ratificării sau aderării, să declare că nu se vor considera legate prin dispozițiile Părții I sau prin acelea ale Părții II ale prezentului Protocol.

10. a) Prezentul Protocol va intra în vigoare la 3 luni după depunerea a 5 instrumente de ratificare.

b) Ulterior el va intra în vigoare, pentru fiecare Inaltă Parte Contractantă, la 3 luni după depunerea instrumentului ei de ratificare sau aderare.

c) În cazurile prevăzute de articolele 18 și 19 ale Convenției pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat, semnată la Haga, la 14 mai 1954, ratificările și aderările depuse de către Părțile în conflict înainte sau după începerea ostilităților sau ocupației vor intra în vigoare imediat. În acest caz, Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură va face pe calea cea mai rapidă, comunicările prevăzute la paragraful 14.

11. a) Fiecare stat Parte la Protocol, la data intrării sale în vigoare, va lua, în ceea ce îl privește, toate măsurile necesare pentru asigurarea punerii în aplicare a Protocolului într-un termen de 6 luni, după intrarea lui în vigoare.

b) Acest termen va fi de 6 luni socotit de la data depunerii instrumentului de ratificare sau de aderare pentru toate statele care vor depune instrumentele lor de ratificare sau de aderare după data intrării în vigoare a Protocolului.

12. Fiecare Inaltă Parte Contractantă va putea, în momentul ratificării sau aderării, sau la orice dată ulterioară, să declare printr-o notificare adresată Directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură că prezentul Protocol se va extinde asupra tuturor teritoriilor sau asupra unui teritoriu oarecare din teritoriile pe care Ea le reprezintă în relațiile

internaționale. Prevederile Protocolului se vor extinde asupra teritoriului (teritoriilor) menționat (menționate) în această notificare, după trei luni de la primirea notificării.

13. a) Fiecare din Inaltele Părți Contractante poate să denunțe prezentul Protocol în numele său propriu sau în numele oricărui teritoriu pe care îl reprezintă în relațiile internaționale.

b) Denunțarea va fi notificată printr-un instrument scris, depus pe lângă Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

c) Denunțarea își produce efectul la un an după primirea instrumentului de denunțare. Totuși, dacă în momentul expirării acestui an, Partea denunțătoare se găsește implicată într-un conflict armat, efectul denunțării va rămâne suspendat pînă la încheierea ostilităților și în orice caz atît timp cît operațiile de repatriere a bunurilor culturale nu vor fi terminate.

14. Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură va informa statele menționate la paragrafele 6 și 8 precum și Organizația Națiunilor Unite despre depunerea tuturor instrumentelor de ratificare, de aderare, sau de acceptare menționate la paragrafele 7, 8 și 15, precum și despre notificările și denunțările prevăzute respectiv la paragrafele 12 și 13.

15. a) Protocolul de față poate fi revizuit dac̃a revizuirea este cerută de mai mult de o treime dintre Inaltele Părți Contractante.

b) Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură va convoca o conferință în acest scop.

c) Amendamentele la prezentul Protocol vor intra în vigoare numai după ce vor fi adoptate în unanimitate de către Inaltele Părți Contractante reprezentate la conferință și vor fi acceptate de către fiecare dintre Inaltele Părți Contractante.

d) Acceptarea de către Inaltele Părți Contractante a amendamentelor la prezentul Protocol care vor fi adoptate de către conferința menționată la alineatele b) și c) se va face prin depunerea unui instrument formal pe lângă Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

e) După intrarea în vigoare a amendamentelor la prezentul Protocol numai textul astfel modificat al Protocolului va rămîne deschis ratificării sau aderării.

Conform articolului 102 al Cartei Națiunilor Unite, prezentul Protocol va fi înregistrat la Secretariatul Na-

țiunilor Unite la cererea Directorului general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

Drept pentru care subsemnații, împuterniciți în modul convenit, au semnat prezentul Protocol.

Făcut la Haga, la 14 mai 1954, într-un singur exemplar în limbile engleză, franceză, rusă și spaniolă, toate cele patru texte având aceeași valabilitate. Acest exemplar va fi depus în arhivele Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură. Copii certificate vor fi remise tuturor statelor menționate la paragrafele 6 și 8 precum și Organizației Națiunilor Unite.

REZOLUȚIA I

Conferința exprimă dorința ca organele competente ale Națiunilor Unite să decidă că, în caz de operațiuni militare întreprinse în aplicarea Cartei, forțele armate participante la această acțiune, vor asigura aplicarea prevederilor prezentei Convenții.

REZOLUȚIA II

Conferința exprimă dorința ca, imediat după aderarea sa la Convenție, fiecare dintre Inaltele Părți Contractante să constituie, în cadrul sistemului său constituțional și administrativ, un comitet consultativ național compus dintr-un număr restrâns de personalități, ca înalți funcționari ai serviciilor arheologice, ai muzeelor etc., un re-

prezentant al statului major general, un reprezentant al Ministerului Afacerilor Externe, un specialist în dreptul internațional și doi sau trei alți membri exercitând funcții sau competenți în domeniile la care se referă Convenția.

Acest comitet — care va funcționa sub autoritatea ministrului sau a înaltului funcționar de care depind serviciile naționale însărcinate cu protecția bunurilor culturale — va putea avea în special următoarele atribuții :

a) să dea avize Guvernului asupra măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a Convenției pe plan legislativ, tehnic sau militar, în timp de pace sau de conflict armat ;

b) să intervină pe lângă Guvernul său în caz de conflict armat sau de inevitabilitate a unui asemenea conflict, pentru ca bunurile culturale aflate pe teritoriul național și pe teritoriile altor țări să fie cunoscute, respectate și protejate de către forțele armate ale țării, în conformitate cu prevederile Convenției ;

c) să asigure, de acord cu Guvernul său, legătura și colaborarea cu celelalte comitete naționale de acest gen și cu orice organism internațional competent.

REZOLUȚIA III

Conferința exprimă dorința ca Directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură să convoace o consfătuire a Inaltelor Părți Contractante, de îndată ce va fi cu putință, după intrarea în vigoare a Convenției pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat.

COLEGIUL REDACȚIONAL

EDITOR :

MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ A R. P. R.